

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Rahandusminister
määrus
terviktekst
01.04.2010
31.12.2010

Tulumaksuseadusest tulenevate õigusaktide kinnitamine

Vastu võetud 29.12.1999 nr 120

[RTL 2000, 1, 2](#)

jõustumine 01.01.2000

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
03.10.2001	RTL 2001, 114, 1614	01.01.2002
12.12.2001	RTL 2001, 136, 1979	01.01.2002
09.09.2002	RTL 2002, 105, 1568	01.01.2003
27.12.2002	RTL 2003, 4, 46	09.01.2003
25.02.2003	RTL 2003, 31, 470	09.03.2003 (rakendatakse alates 1.03.2003)
27.05.2003	RTL 2003, 69, 999	01.07.2003
12.01.2004	RTL 2004, 7, 101	26.01.2004
30.12.2004	RTL 2005, 4, 29	09.01.2005 (rakendatakse alates 1.01.2005)
06.07.2005	RTL 2005, 80, 1135	22.07.2005 (rakendatakse alates 1.07.2005)
30.12.2005	RTL 2006, 6, 94	16.01.2006 (rakendatakse alates 1.01.2006)
10.11.2006	RTL 2006, 81, 1506	01.01.2007
03.09.2007	RTL 2007, 73, 1262	01.01.2008
29.12.2008	RTL 2009, 1, 8	10.01.2009 (rakendatakse alates 1.01.2009)
26.03.2009	RTL 2009, 30, 393	01.04.2009
29.10.2009	RT I 2009, 54, 362	01.01.2010
24.03.2010	RTL 2010, 15, 285	01.04.2010 (rakendatakse alates 1.01.2010)

Vastavalt «Tulumaksuseaduse» paragrahvi 14 lõikele 8, paragrahvi 26 lõikele 4, paragrahvi 43 lõikele 3, paragrahvi 48 lõike 4 punktile 6, paragrahvi 48 lõigetele 7 ja 8 ning paragrahvi 50 lõikele 6 määrان: [RTL 2004, 7, 101- jõust. 26.01.2004]

§ 1. Kinnitada:

- 1) [Kehtetu – [RT I 2009, 54, 362](#)– jõust. 1.01.2010]
- 2) «Erisoodustuste hinna määramise kord» (lisatud);
- 3) [Kehtetu – [RTL 2006, 81, 1506](#)– jõust. 1.01.2007]
[[RTL 2006, 81, 1506](#)- jõust. 01.01.2007]

§ 2. Kehtestada laenuintressi alammääraks 2% aastas.

[[RTL 2010, 15, 285](#)- jõust. 01.04.2010 – rakendatakse alates 1.01.2010]

§ 3. [käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 4. Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2000. a.

Rahandusministri 29. detsembri 1999. a määruse nr 120

«Tulumaksuseadusest tulenevate
õigusaktide kinnitamine»
rahandusministri 27. detsembri
2002. a määruse nr 154 sõnastuses
lisa
[Kehtetu – RT I 2009, 54, 362– 1.01.2010]

Kinnitatud
rahandusministri 29. detsembri
1999. a määrusega nr 120
Lisa
«Erisoodustuse hinna määramise kord»

ERISOODUSTUSTE HINNA MÄÄRAMISE KORD

1. Käesolev kord on kehtestatud tulumaksuseaduse paragrahvi 48 lõigete 7 ja 8 alusel.
[RTL 2003, 31, 470- jõust. 01.03.2003]
2. Tööandja maksab tulumaksu töötajale, samuti töötaja abikaasale, vanemale või lapsele, tehtud erisoodustuselt.
3. Kui erisoodustuseks on töötaja kulude katmine, loetakse erisoodustuse hinnaks tööandja poolt töötaja kulude katmiseks makstud summa.
4. Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmine, loetakse erisoodustuse hinnaks 4000 krooni kuus iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta, välja arvatud punktis 4²sätetatud juhul.
[RTL 2009, 1, 8- jõust. 10.01.2009] - rakendatakse alates 1.01.2009

4¹. Punktis 4 nimetatud sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmisel võib pidada arvestust, milles näidatakse:

- 1) sõiduauto omaniku või valdaja nimi või nimetus ja isiku- või registrikood;
- 2) sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed;
- 3) kuupäev ja sõiduauto spidomeetri alg- ja lõppnäit iga sõidukorra puhul;
- 4) sõidu eesmärk iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega seotud sõidukorra puhul.
[RTL 2003, 31, 470- jõust. 01.03.2003]

4². Punktis 4¹ sätestatud tingimustele vastava arvestuse olemasolu korral võetakse punktis 4 nimetatud erisoodustuse hinna arvutamisel aluseks töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks sõidetud ühe kilomeetri kohta:

- 1) sõiduauto puhul vanusega üle 5 aasta ja silindrite töömahuga kuni 2000 cm³ (kaasa arvatud) 3 krooni;
- 2) muudel juhtudel 4 krooni. Sõiduauto soodushinnaga kasutada andmisel loetakse selle erisoodustuse hinnaks vastavalt käesoleva punkti alapunkti 1 või 2 alusel arvatud hinna ja soodushinna vahe.
[RTL 2003, 31, 470- jõust. 01.03.2003]

4³. Kui punkti 4² alusel arvatud erisoodustuse hind ületab 4000 krooni, loetakse erisoodustuse hinnaks 4000 krooni ühe töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta.
[RTL 2009, 1, 8- jõust. 10.01.2009] – rakendatakse alates 1.01.2009

5. Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva vara (välja arvatud sõiduauto) tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks, loetakse erisoodustuse hinnaks selle vara rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe.
6. Kui erisoodustuseks on tööandja poolt kindlustusmaksete tasumine ning kindlustatuks või soodustatud isikuks kindlustusseaduse mõttes on töötaja, loetakse erisoodustuseks kindlustusmakseteks tasutud summa.
7. Kui erisoodustuseks on laenu andmine rahandusministri poolt kehtestatud laenuintressi alammäärast madalama intressiga, loetakse erisoodustuse hinnaks laenuintressi alammäär järgi arvatud intressi summa ja laenulepingus ettenähtud intressimäär järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe.
8. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse, mille realiseerimine (osutamine) on tööandja põhitegevuseks või üheks põhitegevustest, tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks müügihind, millega sarnane asi, väärtpaber, varaline õigus või teenus realiseeritakse (osutatakse) samas koguses ning samal ajal kolmandatele, tööandjaga mitteseotud isikutele.
9. Kui erisoodustuseks on tööandja käesoleva korra punktis 8 nimetatud asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse osutamise turuhind või bilansiline maksumus (põhivara puhul jääkmaksumus) juhul, kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata.
10. Kui erisoodustuseks on tööandja asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse müük turuhinnast madalama hinnaga, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna või bilansilise maksumuse (põhivara puhul jääkmaksumuse), kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata, ja müügihinna vahe.
11. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse vahetus turuhinnast madalama arvestusliku väärtusega, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja vahetusel aluseks võetud arvestusliku väärtuse vahe. Kui vahetatavate asjade, väärtpaberite, varaliste õiguste või teenuste arvestuslikud väärtused erinevad vastavatest turuhindadest, loetakse erisoodustuse hinnaks nende turuhindade vahe.
12. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmise turuhinnast kõrgema hinnaga, loetakse erisoodustuseks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja ostuhinna vahe.

13. Kui erisoodustuseks on loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, loetakse erisoodustuse hinnaks rahalise nõude suurus.

Kinnitatud
rahandusministri 29. detsembri
1999. a määrusega nr 120
Lisa
«Seotud isikute vahel tehtud tehingu
väärtuse määramise meetodid»
[Kehtetu – [RTL 2006, 81, 1506](#)– jõust. 1.01.2007]